

PRZEKAZ 71 – KSZTAŁTOWANIE SIĘ PAŃSTWA

Państwo jest pożytecznym produktem rozwoju cywilizacji; w obliczu spustoszeń i cierpień wojny reprezentuje ono czysty zysk społeczeństwa. Nawet sztuka rządzenia państwem jest jedynie skumulowaną metodą dostosowania do siebie konkurencyjnych, spornych sił walczących plemion i narodów.

Współczesne państwo jest tą instytucją, która przetrwała długie zmagania o rządzenie grupą ludzką. W końcu zwyciężyła doskonalsza władza i wytworzyła ważny produkt – państwo – razem z moralnym mitem absolutnego obowiązku obywatela, aby żyć i umierać dla państwa. Jednak państwo nie ma niebiańskiego pochodzenia, nie było nawet stworzone przez wolicjonalne, inteligentne działanie ludzkie; jest ono instytucją czysto ewolucyjną i powstało automatycznie.

1. ZAŁĄŻEK PAŃSTWA

Państwo jest organizacją terytorialną, społeczną i regulacyjną a najsilniejsze, najbardziej sprawnie działające i trwałe państwo, składa się z pojedynczego narodu, którego ludzie mają wspólny język, obyczaje i instytucje.

Wczesne państwa były małe i powstawały wyłącznie w wyniku podboju. Nie były to dobrowolne związki. Wiele z nich założyli koczownicy zdobywcy, którzy napadali na pokojowych pasterzy i osiadłych rolników, pokonywali ich i zniewalali. Takie państwa, powstałe w rezultacie podboju, były z konieczności rozwarstwione; istnienie w nich klas było nieuniknione a walki klasowe zawsze miały charakter selektywny.

Północne plemiona amerykańskiego człowieka czerwonego nigdy nie osiągnęły prawdziwej państwowości. Nigdy nie rozwinęły się ponad luźną konfederację plemion, bardzo prymitywną formę państwa. Najbardziej zbliżona do państwowości była federacja Irokezów, jednak ta grupa ludzka, złożona z sześciu narodów, nigdy nie działała jako państwo i nie przetrwała ze względu na brak pewnych, istotnych czynników nowoczesnego życia narodowego, takich jak:

1. Nabywanie i dziedziczenie prywatnej własności.
2. Miasta z dodatkiem rolnictwa i przemysłu.
3. Użyteczne zwierzęta domowe.
4. Praktyczna organizacja rodziny. Ludzie czerwoni przywiązani byli do rodziny rządzonej przez matkę i do dziedziczenia przez siostrzeńca.
5. Określone terytorium.
6. Silny szef zarządzający.

7. Zniewolenie jeńców – albo ich adoptowali albo masakrowali.

8. Definitywne podboje.

Ludzie czerwoni byli zbyt demokratyczni, mieli dobry rząd, który jednak się nie sprawdził. Wykształciłoby w końcu państwo, gdyby nie spotkali przedwcześnie bardziej zaawansowanej cywilizacji białego człowieka, który stosował metody rządzenia Greków i Rzymian.

Prosperujące państwo rzymskie oparte było na:

1. Rodzinie rządzonej przez ojca.
2. Rolnictwie i udomowieniu zwierząt.
3. Zagęszczeniu populacji – miastach.
4. Prywatnej własności ziemi.
5. Niewolnictwie – klasach obywatelstwa.
6. Podboju i reorganizacji słabych i zacofanych narodów.
7. Określonym terytorium posiadającym drogi.
8. Indywidualnych i silnych władcach.

Wielką słabością cywilizacji rzymskiej oraz czynnikiem prowadzącym do ostatecznego upadku imperium była domniemanie tolerancyjna i zaawansowana emancypacja chłopca, w dwudziestym pierwszym roku życia, oraz bezwarunkowa wolność dziewczyny, która mogła wyjść za mąż za człowieka, jakiego sama wybrała albo wyjechać za granicę, w szeroki świat i zostać niemoralną. Szkoda dla społeczeństwa wynikała nie z samych tych reform, ale raczej z nagłej oraz powszechnej metody ich zaprowadzenia. Upadek Rzymu ukazuje, czego się można spodziewać, kiedy państwo zbyt szybko się rozszerza, co połączone jest z degeneracją wewnętrzną.

Zalążek państwa mógł zaistnieć dzięki zanikaniu więzów krwi, na rzecz więzów terytorialnych a takie federacje plemienne były zazwyczaj mocno scementowane przez podboje. Podczas gdy suwerenność, która góruje nad wszystkimi drobnymi sprzecznościami i różnicami grupowymi, charakterystyczna jest dla prawdziwego państwa, w późniejszych organizacjach państwowych nadal istnieje wiele klas i kast, pozostałości klanów i plemion z dawnych dni. Późniejsze, większe państwa terytorialne, długo i zjadale zmagają się z takimi mniejszymi, spokrewnionymi ze sobą grupami klanowymi; rząd plemienny okazuje się wartościową formą przejściową od rodziny do władzy państwowej. W ostatnich czasach wiele klanów powstało z różnych zawodów i innych związków industrialnych.

Niepowodzenie procesu integracji państwa powoduje cofanie się do warunków przedpaństwowych, gdy idzie o metody rządzenia, takie jak feudalizm europejskich wieków średnich. W tych mrocznych czasach państwo terytorialne upadło i nastąpił powrót do małych grup feudalnych, znowu powstały klany i plemienne stadia rozwoju. Podobne, częściowe państwa, nawet teraz istnieją w Azji i Afryce, ale nie wszystkie one są ewolucyjnymi rewersjami; wiele z nich to embrionalne załączki przyszłych państw.

2. EWOLUCJA RZĄDU PRZEDSTAWICIELSKIEGO

Podczas gdy demokracja jest ideałem, jest ona wytworem cywilizacji a nie ewolucji. Uważajcie! Bądźcie ostrożni w czasie wyborów, ponieważ niebezpieczeństwa demokracji są następujące:

1. Gloryfikacja miernoty.
2. Wybór przywódców niegodziwych i ignorantów.
3. Brak rozpoznania podstawowych faktów ewolucji społecznej.
4. Niebezpieczeństwo, wynikające z powszechnego prawa do głosowania, znajdującego się w rękach niewykształconych i leniwych większości.
5. Zniewolenie opinią publiczną; większość nie zawsze ma rację.

Opinia publiczna, powszechna opinia, zawsze opóźniała społeczeństwo; tym niemniej jest ona wartościowa, bo chociaż hamuje ewolucję społeczną, utrwała cywilizację. Edukacja opinii publicznej jest jedyną bezpieczną i właściwą metodą przyspieszenia cywilizacji; siła jest tylko tymczasowym sposobem a rozwój kulturowy będzie coraz szybszy, kiedy kule ustępują miejsca wyborom. Opinia publiczna, obyczaje, jest podstawową i zasadniczą siłą napędową ewolucji społecznej i rozwoju państwa, jednak żeby stanowiła wartość dla państwa, nie może używać przemocy podczas swojej ekspresji.

Miarę zaawansowania społeczeństwa określa się zazwyczaj stopniem, w jakim opinia publiczna może kontrolować zachowanie się jednostki oraz przepisy państwowe, wyrażając swoje zdanie bez przemocy. Prawdziwie cywilizowany rząd powstaje wtedy, kiedy opinia publiczna zostaje odziana w moce osobistych praw obywatelskich. Wybory powszechne nie zawsze decydują właściwie, jednak obrazują one właściwy sposób czynienia nawet złej rzeczy. Ewolucja nie tworzy od razu najwyższej doskonałości, ale raczej relatywne i rozwojowe, praktyczne dostosowanie.

Istnieje dziesięć stopni, albo stadiów rozwoju praktycznej i skutecznie działającej formy rządu przedstawicielskiego a są one następujące:

1. *Wolność osoby*. Niewolnictwo, poddaństwo i wszelkie formy ludzkiego zniewolenia muszą zaniknąć.

2. *Wolność umysłu.* Jeśli ludzie wolni nie są wykształceni – nauczeni myśleć inteligentnie i planować mądrze – wolność robi zazwyczaj więcej szkód niż pożytku.

3. *Panowanie prawa.* Wolnością cieszyć się można dopiero wtedy, kiedy wola i kaprysy władców zastąpione zostają aktami prawodawczymi, zgodnymi z akceptowanym, fundamentalnym prawem.

4. *Wolność słowa.* Rząd przedstawicielski jest nie do pomyślenia bez wolności wyrażania wszelkich rodzajów ludzkich dążeń i opinii.

5. *Zabezpieczenie własności.* Żaden rząd nie przetrwa zbyt długo, jeśli nie będzie potrafił zabezpieczyć prawa do posiadania osobistej własności w pewnej formie. Człowiek chce mieć prawo używania, kontroli, dawania, sprzedawania, wynajmowania i przekazywania potomności swej własności osobistej.

6. *Prawo wnoszenia petycji.* Rząd przedstawicielski daje to prawo, że obywatele mogą być słyszani. Przywilej petycji jest nieodłączny wolnemu obywatelstwu.

7. *Prawo do rządzenia.* Nie wystarczy być słyszonym; prawo do składania petycji musi się rozwijać, aż do poziomu faktycznego prowadzenia rządu.

8. *Powszechne prawo głosowania.* Rząd przedstawicielski zakłada istnienie inteligentnej, skutecznie funkcjonującej i powszechnej grupy wyborców. Charakter takiego rządu zawsze będzie określał charakter i kaliber tych, którzy wchodzi w jego skład. W miarę rozwoju cywilizacji prawo głosu, pozostając powszechne dla obu płci, będzie efektywnie modyfikowane, przegrupowane i skądinąd zróżnicowane.

9. *Kontrola urzędników państwowych.* Żaden rząd nie będzie pożyteczny i efektywny, dopóki obywatele nie będą posiadać i stosować mądrych metod doradztwa i kontroli osób sprawujących władzę oraz urzędników państwowych.

10. *Inteligentne i wyszkolone przedstawicielstwo.* Przetwanie demokracji jest zależne od dobrego rządu przedstawicielskiego, co jest uwarunkowane zasadą wybierania na urzędy państwowe jedynie tych jednostek, które są formalnie przeszkolone, intelektualnie kompetentne, społecznie lojalne oraz zdrowe moralnie. Tylko w takich warunkach może być zachowany rząd ludu, przez lud i dla ludu.

3. IDEAŁY PAŃSTWOWOŚCI

Polityczna i administracyjna forma rządu nie ma większego znaczenia, pod warunkiem, że rząd zabezpiecza podstawy rozwoju społeczeństwa – wolność, bezpieczeństwo, edukację i koordynację społeczną. Nie to, jakie jest państwo, ale to, co ono robi, stanowi o kierunku ewolucji społecznej. W końcu żadne państwo nie może przewyższyć moralnych wartości jego obywateli, egzemplifikowanych w wybranych przez nich przywódcach. Ignorancja i egoizm przypieczętują upadek nawet najwyższej formy rządu.

Egotyzm narodowy, tak jak jest godny pożałowania, jest również konieczny dla przetrwania społeczeństwa. Doktryna ludu wybranego była głównym czynnikiem zespolenia plemiennego i tworzenia narodu, aż do czasów współczesnych. Jednak żadne państwo nie może osiągnąć idealnych poziomów funkcjonowania, zanim nie zostaną przewyciężone wszelkie formy nietolerancji, która jest nieodmiennie wroga ludzkiemu postępowi. A nietolerancję najlepiej zwalcza skoordynowanie nauki, handlu, rozrywki i religii.

Idealne państwo funkcjonuje pod wpływem trzech potężnych i skoordynowanych bodźców.

1. Lojalność dla miłości, wyprowadzona ze świadomości istnienia ludzkiego braterstwa.
2. Inteligentny patriotyzm, oparty na mądrych ideałach.
3. Wnikliwość kosmiczna, stosowana do zrozumienia planetarnych faktów, potrzeb i celów.

Idealne państwo ma niewiele praw, ponieważ wyszły one z epoki zakazujących tabu i wchodzi w erę konstruktywnego rozwoju indywidualnej wolności, w rezultacie coraz większej samokontroli. Doskonałe państwo nie tylko zmusza swych obywateli do pracy, ale także zachęca ich do korzystnego i podbudowującego spożytkowania coraz większej ilości wolnego czasu, powstałego na skutek uwolnienia od trudu przez zaawansowaną epokę maszyn. Czas wolny musi być wytworzony, jak również spożytkowany.

Żadne społeczeństwo nie zajdzie zbyt daleko naprzód, jeśli dopuści do próżniactwa czy toleruje ubóstwo. Jednak ubóstwo i niesamodzielność nigdy nie zostaną wyeliminowane, jeśli ułomne i zdegenerowane typy ludzkie będą wspierane bez ograniczeń i dopuszczane do rozmnażania się bez ograniczeń.

Etyczne społeczeństwo powinno dążyć do zachowania poczucia własnej godności u jego obywateli i dać każdej, normalnej jednostce, odpowiednie warunki samorealizacji. Taki plan osiągnięcia społecznych sukcesów może wydać kulturalne społeczeństwo najwyższej klasy. Ewolucja społeczna powinna być wspomagana przez nadzór rządowy, sprawujący minimalną kontrolę regulacyjną. To państwo jest najlepsze, które najwięcej koordynuje, podczas kiedy najmniej rządzi.

Ideały państwowości muszą być osiągnięte ewolucyjnie, poprzez powolny rozwój świadomości obywatelskiej, poprzez akceptację obowiązków i przywilejów służby społecznej przez obywateli. Kiedy się skończy administracja polityków czerpiących korzyści ze swego stanowiska, z początku ludzie podejmują brzemień rządowe jako obowiązek, ale później pragną takiej służby jako przywileju, jako najwyższego zaszczytu. Status jakiegokolwiek poziomu cywilizacji wiernie odzwierciedla kaliber jej obywateli, którzy się ofiarują podjąć obowiązków kierowania państwem.

W prawdziwej wspólnotce państwowej rządy miast i prowincji sprawowane są przez ekspertów i prowadzone dokładnie tak, jak we wszystkich innych ekonomicznych i handlowych związkach ludzkich.

W zaawansowanych państwach służba polityczna uważana jest za najwyższe poświęcenie obywateli. Najwyższą ambicją najmądrzejszych i najszlachetniejszych obywateli jest zdobycie uznania innych obywateli, żeby być wybranym czy mianowanym na jakąś odpowiedzialną pozycję rządową a rządy takie nadają najwyższe zaszczyty swoim państwowym i społecznym urzędnikom, w uznaniu za ich służbę. Zaszczyty nadawane są w kolejności, według następującego porządku: najpierw filozofom potem pedagogom, naukowcom, przemysłowcom i wojskowym. Rodzice są odpowiednio nagradzani przez osiągnięcia ich dzieci a czysto religijni przywódcy, będąc ambasadorami królestwa duchowego, otrzymują swe prawdziwe wynagrodzenie na innym świecie.

4. ROZWIJAJĄCA SIĘ CYWILIZACJA

Ekonomia, społeczeństwo i rząd muszą się rozwijać, jeśli mają trwać. Na świecie ewolucyjnym warunki statyczne są oznaką rozkładu; trwają jedynie te instytucje, które posuwają się naprzód.

Postępowy program rozwijającej się cywilizacji obejmuje:

1. Zachowanie swobód indywidualnych.
2. Ochronę ogniska domowego.
3. Popieranie bezpieczeństwa ekonomicznego.
4. Zapobieganie chorobom.
5. Obowiązkową edukację.
6. Obowiązkowe zatrudnienie.
7. Pożyteczne spożytkowanie wolnego czasu.
8. Opiekę nad nieszczęśliwymi.
9. Doskonalenie rasowe.
10. Popieranie nauki i sztuki.
11. Popieranie filozofii – mądrości.
12. Poszerzanie kosmicznej wnikliwości – uduchowanie.

I taki rozwój w sztukach cywilizacji prowadzi bezpośrednio do realizacji najwyższych ludzkich i niebiańskich celów człowieka – do osiągnięcia społecznego braterstwa i osobistego stanu uświadomienia sobie Boga, co objawia się w najwyższym dążeniu każdej jednostki, aby czynić wolę Ojca w niebie.

Pojawienie się prawdziwego braterstwa oznacza, że nadszedł taki porządek społeczny, w którym wszyscy ludzie znajdują radość w niesieniu nawzajem swoich ciężarów, naprawdę pragną stosować złotą zasadę. Jednak tak idealnego społeczeństwa nie można urzeczywistnić, kiedy człowiek słabej woli lub niegodziwy oszukuje i czeka, by czerpać niesprawiedliwe i nieuczciwe korzyści z tych, których ożywia nade wszystko oddanie służbie prawdy, piękna i dobroci. W takiej sytuacji praktyczna jest tylko jedna droga: „żyjący złotą zasadą” mogą ustanowić postępowe społeczeństwo, w którym żyją zgodnie ze swymi ideałami, stosując jednocześnie odpowiednią ochronę przed swymi nieoświeconymi współbraćmi, którzy mogą albo próbować wykorzystać ich pokojowe predylekcje albo zniszczyć ich zaawansowaną cywilizację.

Na rozwijającej się planecie nigdy nie będzie można zachować idealizmu, jeżeli w każdej generacji idealisci pozwolą się niszczyć podlejszym klasom ludzkości. Wielka próba idealizmu polega na tym: czy zaawansowane społeczeństwo potrafi utrzymywać swą gotowość bojową, która daje mu zabezpieczenie przed wszystkimi atakami ze strony wojowniczych sąsiadów, bez ulegania pokusie użycia swej siły wojskowej dla operacji ofensywnych przeciwko innym narodom, w celu samolubnego zysku albo narodowego wywyższenia? Przetrvanie narodu wymaga gotowości bojowej a religijny idealizm, sam w sobie, zdolny jest zapobiec prostytuowaniu tej gotowości w agresję. Jedynie miłość, braterstwo, może zapobiec uciskaniu słabego przez silnego.

5. EWOLUCJA WSPÓŁZAWODNICTWA

Współzawodnictwo jest konieczne dla rozwoju społecznego, jednak nienormowane współzawodnictwo rodzi przemoc. W dzisiejszym społeczeństwie współzawodnictwo powoli wypiera wojny, dlatego, że określa miejsce jednostki w wytwórczości, jak również decyduje o przetrwaniu wytwórczości jako takiej. (Morderstwo i wojna są zróżnicowane w swym statusie obyczajowym, morderstwo jest zakazane od wczesnych dni istnienia społeczeństwa, podczas gdy wojna nigdy nie była zakazana przez ludzkość jako całość).

Idealne państwo reguluje postępowanie społeczne tylko dlatego, żeby uniknąć przemocy we współzawodnictwie indywidualnym i zapobiec nieuczciwości w inicjatywie osobistej. Wielkim problemem państwowości jest zagwarantowanie porządku i pokoju w gospodarce, zapewnienie płacenia podatków dla zachowania siły państwa i jednocześnie zapobieżenie temu, aby opodatkowanie nie szkodziło gospodarce oraz zabezpieczenie się przed tym, żeby państwo nie stało się pasożytnicze czy tyranizujące?

Współzawodnictwo jest konieczne dla rozwoju cywilizacji, we wczesnych epokach każdego świata. W toku ewolucji ludzkości, coraz bardziej efektywna staje się współpraca. W zaawansowanych cywilizacjach współpraca jest bardziej efektywna niż

współzawodnictwo. Współzawodnictwo stymuluje człowieka pierwotnego. Wczesna ewolucja charakteryzuje się przetrwaniem zdrowych biologicznie, jednak późniejsze cywilizacje lepiej sążywane przez inteligentną współpracę, rozumne stowarzyszenie się i braterstwo duchowe.

Prawda, że współzawodnictwo w wytwórczości jest nadzwyczaj rozrzutne i wysoce niewydajne, jednak żaden wysiłek zmierzający do eliminacji tego szeregu strat nie powinien być sankcjonowany, jeśli takie dostosowania powodują choćby drobne uchylenie jakiegokolwiek z podstawowych swobód jednostki.

6. MOTYW ZYSKU

Współczesna, zorientowana na zysk ekonomia skazana jest na zagładę, jeśli motyw zysku nie będzie wspierany motywem służby. Bezpardonowe współzawodnictwo, oparte na zawężonej interesowności, jest krańcowo niszczycielskie nawet dla tych rzeczy, które usiłuje zachować. Wyłączna, samolubna motywacja zysku, niezgodna jest z chrześcijańskimi ideałami – zwłaszcza niezgodna jest z naukami Jezusa.

W ekonomii motywacja zysku tak się ma do motywacji służby, jak w religii strach do miłości. Motywacja zysku nie może być jednak nagle zniweczona czy usunięta; powoduje ona, że wielu skądinąd leniwych śmiertelników mocno trzyma się pracy. Jednak nie jest konieczne, żeby ten aktywizator energii społecznej pozostał zawsze samolubny w swych celach.

W działalności ekonomicznej motyw zysku jest, ogółem biorąc, niski i zupełnie niegodny społeczeństwa zaawansowanego porządku, tym niemniej stanowi on czynnik niezastąpiony we wcześniejszych stadiach istnienia cywilizacji. Nie można zabrać ludziom motywu zysku, zanim trwale nie przyswoją wyższych rodzajów niezyskowych motywacji, w wysiłkach ekonomicznych i w służbie społecznej – zaawansowanych dążeń do osiągnięcia najwyższej mądrości, intrygującego braterstwa i doskonałości w osiągnięciach duchowych.

7. EDUKACJA

Trwałe państwo opiera się na kulturze, zdominowanej przez ideały i motywowanej służbą. Celem zdobywania wykształcenia powinno być nabywanie umiejętności, pogoń za mądrością, realizacja osobowości i przyswajanie wartości duchowych.

W idealnym państwie zdobywanie wykształcenia trwa całe życie a filozofia czasami staje się głównym zajęciem jego obywateli. W takiej wspólnotcie obywatele dążą do mądrości, jako do polepszenia swej wnikliwości w doniosłość związków międzyludzkich, znaczeń rzeczywistości, szlachetności wartości, w cel życia i chwałę kosmicznego przeznaczenia.

Urantianie powinni mieć wizję nowego i wyższego, kulturalnego społeczeństwa. Edukacja wskoczy na nowe poziomy wartości, wraz z ustąpieniem systemu ekonomicznego, opartego wyłącznie na zysku. Zbyt długo edukacja była regionalna,

militarystyczna, wywyższająca ego i nastawiona na sukces; wreszcie musi stać się światowa, idealistyczna, realizująca osobowość i rozumowanie kosmicznie.

Ostatnio edukacja przeszła spod kontroli kleru pod kontrolę prawników i biznesmenów. W końcu musi zostać przekazana filozofom i naukowcom. Nauczyciele muszą być istotami wolnymi, prawdziwymi przywódcami w takim stopniu, że filozofia, poszukiwanie mądrości, może stać się głównym celem kształcenia.

Edukacja jest sprawą życiową, należy ją kontynuować całe życie, tak, aby ludzkość mogła stopniowo przeżywać coraz wyższe poziomy mądrości śmiertelnika, do których należą:

1. Wiedza o rzeczach.
2. Uświadamianie sobie znaczeń.
3. Docenianie wartości.
4. Szlachetność pracy – obowiązek.
5. Motywacja celów – moralność.
6. Miłość dla służby – charakter.
7. Kosmiczna wnikliwość – orientacja duchowa.

A potem, dzięki tym osiągnięciom, wielu dostąpi ostatecznego sukcesu umysłowego śmiertelnika – uświadomienie sobie Boga.

8. CHARAKTER PAŃSTWOWOŚCI

Jedyną świętą cechą jakiegokolwiek rządu ludzkiego jest podział państwowości na trzy funkcjonalne domeny – wykonawczą, prawodawczą i sądowniczą. Wszechświat zarządzany jest zgodnie z takim planem podziału funkcji i władzy. Oprócz tej, niebiańskiej koncepcji efektywnej regulacji społecznej czy rządu państwowego, nie ma większego znaczenia, jaką formę państwa ludzie obiorą, pod warunkiem, że obywatele wciąż idą naprzód w kierunku coraz większej samokontroli i coraz intensywniejszej służby społecznej. W państwowości wiernie odbija się ludzka gorliwość intelektualna, mądrość ekonomiczna, zdolności społeczne i wigor moralny.

Ewolucja państwowości pociąga za sobą rozwój, od poziomu do poziomu, jak przedstawiono poniżej:

1. Utworzenie trojakiemu rządu, z ciałem wykonawczym, prawodawczym i sądowniczym.
2. Wolność działań społecznych, politycznych i religijnych.

3. Zniesienie wszelkich form niewolnictwa i zniewolenia człowieka.
4. Możliwość kontrolowania przez obywateli poziomu podatków.
5. Wprowadzenie powszechnej edukacji – nauczania rozciągającego się od kołyski do grobu.
6. Prawidłowe dopasowanie pomiędzy lokalnymi sekcjami rządu a rządem krajowym.
7. Rozwój nauki i zwalczanie chorób.
8. Odpowiednie uznanie równości płci i równorzędnego funkcjonowania kobiet i mężczyzn w domu, szkole oraz w Kościele, wraz z wyspecjalizowaną służbą kobiet w gospodarce i w rządzie.
9. Eliminacja zniewolenia przez pracę, dzięki wynalezieniu maszyn i dalszy rozwój epoki maszyn.
10. Przewyciężenie barier językowych – tryumf powszechnego języka.
11. Zakończenie wojen – międzynarodowe rozsądzanie sporów narodowych i rasowych przez kontynentalne sądy narodów, pod przewodnictwem najwyższego trybunału planetarnego, rekrutowanego automatycznie z emerytowanych przewodniczących sądów kontynentalnych. Sądy kontynentalne są bezapelacyjne; światowy sąd pełni funkcje doradcze – moralne.
12. Powstanie światowej mody na poszukiwanie mądrości – egzaltacja filozofii. Rozwój światowej religii, która zwiastować będzie wejście planety we wczesne stadia stanu światłości i życia.

Takie są zasadnicze warunki wstępne powstania postępowego rządu oraz cechy idealnej państwowości. Urantii daleko jeszcze do realizacji tych wzniosłych ideałów, jednak cywilizowane narody już zrobiły początek – ludzkość maszeruje ku wyższym celom ewolucyjnym.

[Nadzorowane przez Melchizedeka z Nebadonu].

[powrót do spisu treści](#)